

Pondelok 11. decembra 2017

Piesne: ES č. 501, 491

Text: Zjav 2, 12 – 17

„12Anjelovi pergamského cirkevného zboru napíš: Toto hovorí Ten, ktorý má ostrý dvojsečný meč: 13[Poznám tvoje skutky], viem, kde bývaš: tam, kde je trón satanov; a že sa pridržáš môjho mena a nezaprel si vieru vo mňa ani v dňoch, keď Antipasa, môjho verného svedka, zabili u vás, kde býva satan. 14Mám však niečo málo proti tebe, že tam máš ľudí pridŕžajúcich sa učenia Balámovho, ktorý učil Baláka dávať pohoršenie synom izraelským, aby jedli z mäsa obetovaného modlám a smilnili. 15Tak aj ty máš ľudí, ktorí sa podobne pridŕžajú učenia mikulášencov, [čo nenávidím]. 16Kajaj sa teda! Ak nie, prídem rýchlo na teba a budem bojovať proti nim mečom svojich úst. 17Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí cirkevným zborom! Kto zvíťazí, tomu dám jesť zo skrytej manny a dám mu biely kamienok, na kamienku napísané nové meno, ktoré nepozná nik, iba ten, čo (ho) dostane.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Neraz si položíme otázku o tom, či je naše vlastné utrpenie univerzálne a jedinečné. Kto pozná moje vnútorné zápasy a boje? Komu skutočne záleží na mojom živote a problémoch? Som sám vo svojich bojoch? Cez čítanie a štúdium slova Božieho dostávame jasné odpovede a uistenia o Bohu, ktorý vždy stojí pri svojom ľude a z príkladov jednotlivcov v Božom slove čerpáme novú silu. Posledná kniha Písma svätého, Zjavenie Jána, je svedectvom zápasov a utrpení prvotných kresťanských zborov, ktorým Duch Boží hovorí, a tým naznačuje, že nie sú ponechané napospas okolitému skazenému svetu a politickému systému. Posolstvo Zjavenia sa unikátne vzťahuje na všetky zbory a veriacich, ktorí zažívajú prenasledovanie od skazeného sveta. Podobne ako aj my ľudia súčasnej doby zažívame priam nepríjemnosti v našom živote viery a živote spoločenstva veriacich jednak zo strany ľudí, ktorí sú mimo cirkvi, no často aj vo vnútri našich spoločenstiev, kde dochádza neraz ku konfrontácii s rôznymi temperamentmi bratov a sestier. Ale zažívame aj tlaky skazenej doby zvonka. Ocitáme sa v otázkach: Ako uprostred sveta, ktorý úradne schvaľuje praktiky diabla, nájsť pokoj a nestratiť vieru v cirkev, ktorá aj vo svojom vnútri má členov, ktorí ju skôr ničia než tvoria jednotu? Načo patriť spoločenstvu, ktoré mi v mojej viere a nasledovaní Krista skôr priťažuje, ako pomáha vo viere rásť? Mesto Pergamon bolo bohatým mestom a hlavným mestom Malej Ázie a ponúkalo obyvateľom všetko, čo ponúkajú dnešné moderné mestá – okrem dobrej infraštruktúry a obchodov, komfortu bývania a bohatstva zábavy i množstvo názorov a pomýlených náuk, prevrátenosti zdravého úsudku ako aj politického nátlaku na vieru jednotlivca. Do takejto situácie i v dnešnej dobe veriaci kresťan nanovo potrebuje počuť slová: „Milosť vám a pokoj od Toho,

ktorý bol, ktorý je a ktorý príde,“ a v nich nájsť istotu a pevnú oporu, keď upadá do pokušenia uchrániť si prosperitu a život zapretím Krista, alebo chrániť si niečo vzácnejšie a trvalejšie. Rezignovať, alebo bojovať za svoju vieru? Autor listov cirkevným zborom okrem iného písal s jedným zámerom: ukázať trvalé hodnoty viery v Ježiša Krista, uistiť veriacich o Božej zvrchovanosti nad dejinami, a tak aj nad naším životom, povzbudiť k zotrvaní vo viere a v nádeji uprostred prenasledovania a útlaku, a navrátiť do srdca Kristov pokoj, aký tento svet nemôže dať. Amen.

Modlitba:

Pane, urob ma nástrojom svojho pokoja. Daj, aby som vnášal lásku, kde panuje nenávisť; odpustenie, kde sa množia urážky; jednotu, kde vládne nesvornosť. Pane, daj, aby som sa snažil skôr potešovať iných, než aby mňa potešovali; skôr chápať iných, než aby mňa chápali; skôr milovať iných, než aby mňa milovali. Pretože len keď dávame – nadobúdame; len keď zabúdame na seba – nachádzame seba samých; len keď odpúšťame – dostáva sa nám odpustenia; len keď odumierame sebe – povstávame k večnému životu. Amen.

Mgr. Daniel Slad'an, zborový farár v Cirkevnom zbore Slovenskej evanjelickej a. v. cirkvi v Srbsku Jánošík